

da i § 5, at den givne Begunstigelse da ogsaa kan tilstaa, efter at Laanet er tilbagebetalt til den kommunale Laanekasse.

Bestemmelsen i § 6 om Bestyrelsen kan jeg tiltræde, idet jeg forudsætter som givet, at Ministeren, som han plejer, vil forhandle med de kommunale Raads Centraladministration om de Repræsentanter, der skal være Kommunens Repræsentanter i denne Bestyrelse. Jeg venter, at dette ogsaa vil blive Tilfældet, naar Antallet af Bestyrelsesmedlemmer, som det her omtales, skal udvides. Jeg har forstaaet Indenrigsministerens Udtalelser ved Forelæggelsen af Lovforslaget saaledes, at for saa vidt Kommunalbestyrelserne ad anden Vej kan skaffe sig Laan, maaske i lokale Pengeinstitutter, paa fordelagtigere Vilkaar end ved at gaa til den kommunale Laanekasse, er Staten villig til, naar Pengene skal anvendes, som Loven her anviser, at give dette Statstilskud ogsaa til disse Laan, saa at Kommunerne i saa Henseende er stillede ganske frit.

Jeg har ved disse Bemærkninger villet tilkendegive, at jeg ikke føler nogen større Beundring for den Offervillighed, Pengeinstitutterne ved denne Lejlighed har lagt for Dagen, tværtimod. Jeg erkender, at Staten derimod har vist Villighed til at komme Kommunerne til Hjælp, men jeg vil dog meget henstille, om ikke det var muligt, at dette Tilskud, Staten har stillet i Udsigt, kunde udvides for derved at tilskynde Arbejders Iværksættelse og gøre det lettere for Kommunerne at faa dette Arbejde paabegyndt snarest muligt. Jeg hørte nok, at Venstres Ordfører (N. Neergaard) sagde, at naar der var truffet saadanne Forhaandsaftaler med Pengeinstitutter, var man omtrent bundet til at følge disse Aftaler, da det vilde volde store Vanskeligheder, hvis man ændrede deri. Ja vel, det kan naturligvis gælde Aftaler med Pengeinstitutter, men disse Aftaler kan ikke have Indflydelse paa Statens Villighed til at komme Kommunerne til Hjælp med Hensyn til Forrentningen og Laanspørgsmaalets Ordning. Det er et rent finansielt Spørgsmaal, om Staten bør tage større eller mindre Del i Opgaven. Jeg mener, som sagt, at det vilde være rimeligt, om Staten i noget højere Grad end foreslaaet blev delagtig i de Udgifter, som bliver en Følge af, at Kommunerne under disse vanskelige Forhold skulde iværksætte omfattende Arbejder, der kunde medvirke til at imødegaa den uhyggelige Arbejdsløshed, som for Tiden hersker. Idet jeg afventer, hvad den højtærede Indenrigs-

minister i saa Henseende mener, vil jeg slutte med at udtale Haabet om, at det skal lykkes at faa Statens Støtte udvidet, saa at Kommunerne kunde faa mere Sikkerhed med Hensyn til Tilbagebetaling af Laanene, end der her er antydnet, altsaa med Hensyn til, hvad der skal ske, naar den 8-Aars Periode er gaaet, da det ellers let kan blive overordentlig vanskeligt for mange Kommuner at gøre Brug af dette Tilskud. Man vil nemlig komme ind i almindelig Usikkerhed, man vil nære Frygt for at vove noget. Jeg vil ligesom Venstres Ordfører anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, idet jeg haaber, at en snarlig Vedtagelse af Lovforslaget vil føre til, at man i videst mulig Udstrækning kan komme til at afløse de Understøttelser til de arbejdsløse, der nødvendigvis maa gives, med Tilbud om godt og vellønnet Arbejde, saa at de paa-gældende ved et saadant Arbejde kan opretholde deres Hjem. Og der er ikke Tvivl om, at det baade samfundsmæssigt set og overfor den enkelte vil være langt den bedste Ordning: at skaffe Arbejde.

Niels Petersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling. Det glæder mig, at Lovforslaget har faaet en saadan Anbefaling med paa Vejen af begge de foregaaende ærede Talere, den ærede Ordfører for Venstre (N. Neergaard) og den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Jacob Christensen). Som det blev fremhævet af Venstres Ordfører, maa dette Lovforslag opfattes som et Led i Rækken af Bestræbelserne for at afhjælpe eller dog mildne og indskrænke Arbejdsløsheden, og her er der i overordentlig høj Grad Plads for en Samvirken mellem Stat og Kommune. Kommunerne befinder sig under saa haarde Vilkaar, at en finansiell Støtte af Staten er absolut nødvendig, og Betydningen af, at der sættes store offentlige Arbejder i Gang saavel af Kommune som af Stat, er saa almindelig anerkendt og fremhævet af de to foregaaende ærede Talere, at jeg ikke skal dvæle nærmere derved.

Men det foreliggende Lovforslag er ikke alene et Led i Bestræbelserne for i al Almindelighed at indskrænke Arbejdsløsheden, det er i særlig høj Grad ogsaa et Led i Bestræbelserne for at indskrænke Bolignøden, der navnlig hersker i København og i det hele i de store Byer. Derfor anser jeg for særlig heldig en Bestemmelse i Lovforslaget om, at der kan gives